

NESLUŽBENI PRIJEVOD

UNIVERZALNA KONVENCIJA O AUTORSKOM PRAVU

Izmijenjena u Parizu 24. srpnja 1971.

Države sugovornice,

prožete željom da u svim zemljama osiguraju zaštitu autorskog prava na književna, znanstvena i umjetnička djela,

uvjereni da je jedan sustav zaštite prava autora - udešen za sve nacije i izražen u jednoj svjetskoj (univerzalnoj) konvenciji, koji bi se pridodao već postojećim međunarodnim sustavima a da oni ne budu povrijeđeni -takve naravi da osigurava poštovanje prava čovjeka i pomaže razvoj književnosti, znanosti i umjetnosti,

uvjereni da će jedan takav opći sustav zaštite prava autora olakšati širenje duhovnog stvaranja i pridonijeti boljem razumijevanju među narodima,

odlučile su da izmijene Svjetsku (univerzalnu) konvenciju o autorskom pravu potpisanu u Ženevi 6. rujna 1952. (u daljnjem tekstu "Konvencija od 1952") i dosljedno tome postigle su ovaj sporazum:

Član I.

Svaka država ugovornica obvezuje se da donese sve potrebne propise radi osiguravanja dovoljne i efikasne zaštite prava autora i svih drugih nosilaca tih prava na književna, znanstvena i umjetnička djela, kao što su pisana djela, glazbena, dramska i kinematografska djela, slike, rezbarije i kiparski radovi.

Član II.

1. Objavljena djela državljana svake države ugovornice te djela objavljena prvi put na teritoriju jedne takve države uživaju, u svakoj drugoj državi ugovornici, zaštitu koju ta druga država pruža djelima svojih državljana objavljenima prvi put na njezinu vlastitu teritoriju, također i zaštitu specijalno priznatu ovom Konvencijom.

2. Neobjavljena djela državljana svake države ugovornice uživaju u svakoj drugoj državi ugovornici zaštitu koju ta druga država pruža neobjavljenim djelima svojih državljana, također i zaštitu specijalno priznatu ovom konvencijom.

3. Radi primjene ove konvencije, svaka država ugovornica može, propisima svojeg unutrašnjeg zakonodavstva, izjednačiti sa svojim državljanima svaku osobu koja ima domicil na teritoriju te države.

Član III.

1. Svaka država ugovornica koja, prema svojem unutrašnjem zakonodavstvu, postavlja kao uvjet zaštite prava

autora ispunjenje formalnosti kao što su deponiranje, registriranje, naznačenje da je autorsko pravo zadržano, ovjerovljene isprave, plaćanje takse, stvaranje ili objavljivanje djela na nacionalnom teritoriju, treba da smatra te zahtjeve kao ispunjene za svako djelo zaštićeno u smislu ove konvencije, objavljeno prvi puta izvan teritorija te države, kojemu autor nije njezin državljanin, ako, od prve objave tog djela, svi njegovi primjerci objavljeni s odobrenjem autora ili svakog drugog nosioca tih prava nose znak © praćen imenom nosioca autorskog prava i naznakom godine prve objave; znak, ime i godina moraju biti stavljani na način i mjesto koji jasno pokazuju da je autorsko pravo zadržano.

2. Odredbe stavka 1. ovoga člana ne zabranjuju jednoj državi ugovornici da, radi osiguranja stjecanja i uživanja autorskog prava, podvrgne stanovitim formalnostima ili drugim uvjetima djela objavljena prvi put na njezinu teritoriju, ili djela njezinih državljana, bez obzira na mjesto njihove objave.

3. Odredbe stavka 1. ovoga člana ne zabranjuju jednoj državi ugovornici da zahtijeva od osobe koja se obraća sudu da, radi vođenja spora, udo-volji propisima postupka kao što je zastupanje tužitelja od strane odvjetnika koji obavlja praksu u toj državi ili deponiranje jednog primjerka djela od strane tužitelja kod suda ili nekog administrativnog nadležstva ili kod drugog istodobno. Međutim, činjenica da ti zahtjevi nisu ispunjeni ne utječe na pravovaljanost autorskog prava. Nijedan od tih zahtjeva ne može biti postavljen državljaninu neke druge države ugovornice ako se on ne postavlja državljanima države u kojoj se zaštita traži.

4. U svakoj državi ugovornici moraju biti osigurana pravna sredstva da bi se bez formalnosti zaštitila neobjavljena djela državljana ostalih država ugovornica.

5. Ako neka država ugovornica priznaje više od jednog razdoblja zaštite i ako je prvo razdoblje po trajanju dulje od minimalnog vremena predviđenog u članu IV. ove konvencije, ta država ima pravo da ne primjenjuje stavak 1. ovoga člana u pogledu drugog razdoblja zaštite, također i u pogledu slijedećih razdoblja.

Član IV.

1. Trajanje zaštite djela određuje se zakonom države ugovornice u kojoj se zaštita traži, u skladu s odredbama člana II. i niže navedenim odredbama.

2. (a) Trajanje zaštite za djela zaštićena ovom konvencijom ne može biti kraće od vremena koje obuhvaća život autora i 25 godina nakon njegove smrti. Međutim, država ugovornica koja, od stupanja na snagu ove konvencije na njezinu teritoriju, bude ograničila taj rok za stanovite kategorije djela na razdoblje koje se računa od prve objave djela, imaće pravo da zadrži ta odstupanja ili da ih proširi na druge kategorije. Za sve te kategorije trajanje zaštite neće biti kraće od 25 godina, računajući od dana prve objave.

(b) Svaka država ugovornica koja, od stupanja na snagu ove konvencije na njezinu teritoriju, ne računa trajanje zaštite na bazi autorova života, imaće pravo da ga računa od prve objave djela, ili gdje je to slučaj, od registriranja tog djela koje prethodi njegovoj objavi; trajanje zaštite neće biti kraće od 25 godina, računajući od dana prve objave, ili, gdje je to slučaj, od registriranja djela koje prethodi njegovoj objavi.

(c) Ako zakonodavstvo države ugovornice predviđa dva ili više uzastopnih razdoblja zaštite, trajanje prvoga razdoblja neće biti kraće od trajanja jednoga od minimalnih razdoblja određenog gore pod (a) i (b).

3. Odredbe stavka 2, ne primjenjuju se na fotografska djela, ni na djela primijenjene umjetnosti. Međutim, u državama ugovornicama koje štite fotografska djela i djela primijenjene umjetnosti kao umjetnička djela, trajanje zaštite za ta djela ne može biti kraće od deset godina.

4) (a) Nijedna zemlja ugovornica neće biti dužna osigurati zaštitu jednog djela u duljem trajanju od onoga koje je za njegovu kategoriju, ako je riječ o neobjavljenom djelu - utvrđeno zakonom države ugovornice državljanin koje je autor, a ako je riječ o objavljenom djelu - zakonom države ugovornice u kojoj je djelo prvi put objavljeno.

(b) Radi primjene prethodne odredbe pod (a), ako zakonodavstvo jedne države ugovornice predviđa dva ili više uzastopnih razdoblja zaštite, trajanje zaštite koje je odredila ta država smatrat će se da predstavlja zbroj trajanja svih tih razdoblja. Međutim, ako jedno određeno djelo iz bilo kojeg razloga nije zaštićeno od spomenute države u tijeku drugog ili jednog od slijedećih razdoblja, ostale države ugovornice nisu dužne štiti to djelo za

vrijeme tog drugog ili slijedećih razdoblja.

5. Radi primjene stavka 4, djelo državljanina jedne države ugovornice objavljeno prvi put u nekoj državi neugovornici, smatrat će se kao daje prvi put objavljeno u državi ugovornici državljanin koje je autor.

6. Radi primjene gore spomenutog stavka 4, u slučaju istodobne objave u dvjema ili više zemalja ugovornica, smatrat će se daje djelo prvi put objavljeno u državi koja pruža najkraću zaštitu. Kao istodobno objavljeno u više zemalja smatrat će se svako djelo koje se pojavilo u dvjema ili više zemalja u roku od trideset dana od njegove prve objave.

Član IV.-bis

1. Prava navedena u članu 1. obuhvaćaju temeljna prava koja osiguravaju zaštitu imovinskih interesa autora, osobito isključivo pravo da odobrava reproduciranje bilo kojim sredstvom, javno prikazivanje i izvedbu, te radio-difuziju. Odredbe ovoga člana primjenjuju se na djela zaštićena ovom konvencijom, bilo u njihovu izvornom obliku, bilo na način da se mogu prepoznati, u izvedenom obliku izvornoga djela.

2. Međutim, svaka država ugovornica može, svojim nacionalnim zakonodavstvom, unijeti iznimke od prava spomenutih u stavku 1. ovoga člana koje neće biti u suprotnosti s duhom i odredbama ove konvencije. Države koje se eventualno budu koristile spomenutim pravom morat će pri svem tom priznati svakome od prava od kojih će činiti izuzetak razumni stupanj efektivne zaštite.

Član V.

1. Prava navedena u članu I. obuhvaćaju isključivo pravo autora da prevede, da objavi i da odobri da se prevede i objavi prijevod djela zaštićenih u smislu ove konvencije.

2. Međutim, svaka država ugovornica može, svojim nacionalnim zakonodavstvom, ograničiti pravo prevođenja pisanih djela, ali držeći se slijedećih odredaba:

(a) Ako nakon isteka roka od sedam godina, računajući od prve objave pisanih djela, prijevod tog pisanog djela nije objavljen na jeziku opće upotrebe u državi ugovornici od nosioca prava prevođenja ili s njegovim odobrenjem, svaki državljanin te države ugovornice moći će dobiti od nadležnog organa te države neisključivu odnosno ograničenu dozvolu da prevede na taj jezik i objavi tako prevedeno djelo.

(b) Ta dozvola će se moći dobiti jedino ako molitelj, u skladu s propisima koji su na snazi u državi gdje je sustav molbi usvojen, dokaže daje od nosioca prava prevođenja tražio odobrenje da prevede i objavi prijevod i ako -nakon stoje učinio sve što mu je bila dužnost da učini -nije mogao doći do nosioca autorskog prava ili dobiti od njega odobrenje. Uz iste uvjete, dozvola će se moći također dobiti ako su, za prijevod već objavljen na jeziku opće upotrebe u državi ugovornici, iscrpna izdanja.

(c) Ako molitelj nije mogao doći do nosioca prava prevođenja, on treba uputiti kopije svoje molbe izdavaču čije se ime nalazi na djelu i diplomatskom ili konzularnom predstavniku države državljanin koje je nosilac prava prevođenja, ako je njegovo državljanstvo poznato, ili ustanovi koju odredi vlada te države. Dozvola se ne može dati prije isteka roka od dva mjeseca, računajući od dana kad su poslani prijepisi molbe.

(d) Nacionalno zakonodavstvo usvojiti će odgovarajuće mjere da nosiocu prava prevođenja osigura pravičnu naknadu, u skladu s međunarodnim običajima, također plaćanje i transfer te naknade, i da osigura ispravan prijevod djela.

(e) Naslov i ime autora izvornog djela moraju isto tako biti otiskani na svim primjercima objavljenog prijevoda. Dozvola će vrijediti samo za izdanje na teritoriju države ugovornice u kojem se ona traži. Uvoz i prodaja primjeraka u nekoj drugoj državi ugovornici mogući su ako je jezik opće upotrebe u toj državi istovjetan s jezikom na koji je djelo prevedeno, ako njezin nacionalni zakon usvaja dozvolu i ako se nijedan propis koji je na snazi u toj državi ne protivi uvozu ni prodaji; pitanje uvoza i prodaje na teritoriju one države ugovornice u kojoj prethodni uvjeti ne mogu doći do izražaja ostavlja se zakonodavstvu te države i sporazumima što ih je ona

zaključila. Korisnik dozvole neće je moći ustupiti drugim osobama.

(f) Dozvola se ne može dati ako je autor povukao iz prometa primjerke djela.

Član V-bis

1. Svaka država ugovornica koja se smatra zemljom u razvoju, u skladu s ustanovljenom praksom Generalne skupštine Ujedinjenih naroda, može se - putem priopćenja deponiranog kod generalnog direktora Organizacije ujedinjenih naroda za prosvjetu, znanost i kulturu (u daljnjem tekstu "Generalni direktor") u trenutku svoje ratifikacije, prihvaćanja ili pristupanja, ili kasnije - koristiti u cijelosti ili djelomice izuzecima predviđenim u članovima V-ter i V-quater.

2. Svako priopćenje deponirano u skladu s odredbama stavka 1. ostat će na snazi za vrijeme od deset godina, računajući od dana stupanja na snagu ove konvencije, ili za svaki dio tog desetgodišnjeg razdoblja koje ostaje da teče od dana deponiranja priopćenja i moći će se obnoviti u cijelosti ili djelomice za druga razdoblja od deset godina ako, u roku koji se nalazi između petnaestog i trećeg mjeseca prije isteka tekućega desetgodišnjeg razdoblja, država ugovornica deponira novo priopćenje kod Generalnog direktora. Priopćenja se također mogu deponirati prvi put u tijeku tih novih desetgodišnjih razdoblja, u skladu s odredbama ovoga člana.

3. Bez obzira na odredbe stavka 2, država ugovornica koja se prestala smatrati zemljom u razvoju prema definiciji iz stavka I. nije više ovlaštena obnavljati priopćenje što gaje deponirala u smislu stavka 1. ili 2. i, bilo da ukida službeno ili ne to priopćenje, ta država će izgubiti mogućnost da se koristi iznimkama predviđenim u članu V-ter i V-quater, bilo nakon isteka tekućega desetgodišnjeg razdoblja bilo tri godine nakon što bude prestala da se smatra zemljom u razvoju, a primijenit će se rok koji najkasnije istekne.

4. Primjerci djela već proizvedenog na temelju iznimaka predviđenih u čl. V-ter i V-quater, moći će se i nadalje puštati u promet nakon isteka razdoblja za koje djeluju priopćenja u smislu ovoga člana, i to sve dok ne budu iscrpeni.

5. Svaka država ugovornica koja je deponirala priopćenje u skladu s članom XIII. koji se tiče primjene ove konvencije na neku posebnu zemlju ili teritorij čiji se položaj može smatrati sličnim položaju država navedenih u stavku 1. ovoga člana, može također, u pogledu te zemlje ili teritorija, deponirati priopćenja o iznimkama i obnavljanjima na temelju ovoga člana. Za vrijeme razdoblja u kojemu su ta priopćenja na snazi, odredbe čl. V-ter i V-quater mogu se primijeniti na spomenutu zemlju ili teritorij. Svaka pošiljka primjeraka koji vode podrijetlo iz spomenute zemlje ili teritorija u državu ugovornicu smatrat će se kao izvoz u smislu čl. V-ter i V-quater.

Član V-ter

1. (a) Svaka država ugovornica na koju se primjenjuje stavak 1. člana V-bis može zamijeniti razdoblje od sedam godina predviđeno u stavku 2. člana V. razdobljem od tri godine ili svakim duljim razdobljem utvrđenim njezinim nacionalnim zakonodavstvom. Međutim, u slučaju prijevoda na jezik koji nije u općoj upotrebi u jednoj ili više razvijenih zemalja, članica bilo ove konvencije bilo samo konvencije od 1952. godine razdoblje od jedne godine zamijenit će se spomenutim razdobljem od tri godine.

(b) Svaka država ugovornica na koju se primjenjuje stavak 1. člana V-bis može, uz jednodušnu suglasnost razvijenih zemalja koje su države članice bilo ove konvencije bilo samo konvencije od 1952. godine i u kojima je isti jezik u općoj upotrebi, zamijeniti u slučaju prevođenja na taj jezik razdoblje od tri godine predviđeno u odredbi pod (a) nekim drugim razdobljem utvrđenim u skladu sa spomenutom suglasnošću, ali to razdoblje ipak ne može biti kraće od jedne godine. Pri svemu tome, ta odredba se ne primjenjuje ako je jezik o kojem je riječ engleski, španjolski ili francuski. Takva suglasnost priopćit će se Generalnom direktoru.

(c) Dozvola će se moći dati samo ako molitelj, u skladu s propisima na snazi u državi gdje je sustav molbi uveden, dokaže bilo daje tražio odobrenje od nosioca prava prevođenja, bilo da nije mogao - pošto je učinio što mu je bila dužnost učiniti - doći do nosioca prava ili dobiti njegovo odobrenje. U isto vrijeme kad podnosi tu molbu, molitelj mora o tome obavijestiti bilo međunarodni informacijski centar za autorsko pravo što

ga je osnovala Organizacija ujedinjenih naroda za prosvjetu, znanost i kulturu, bilo svaki nacionalni ili regionalni informacijski centar označen kao takav u priopćenju što gaje u tu svrhu kod Generalnog direktora deponirala vlada one države u kojoj se pretpostavlja da izdavač obavlja najveći dio svojih profesionalnih djelatnosti.

(d) Ako molitelj nije mogao doći do nosioca prava prevođenja on mora uputiti avionskom poštom, preporučeno, kopije svoje molbe izdavaču čije se ime nalazi na djelu i svakom nacionalnom ili regionalnom centru za informacije spomenutom u odredbi pod (c). Ako postojanje jednog takvog centra nije priopćeno, molitelj će također uputiti jednu kopiju međunarodnom centru za informacije o autorskom pravu, što gaje osnovala Organizacija ujedinjenih naroda za prosvjetu, znanost i kulturu.

2. (a) Dozvola se na temelju ovoga člana ne može dati prije isteka dopunskog roka od šest mjeseci u slučaju kad se ona može dobiti nakon isteka razdoblja od tri godine, i od devet mjeseci u slučaju kad se može dobiti nakon isteka razdoblja od jedne godine. Dopunski rok će početi teći bilo od dana traženja autorizacije za prijevod spomenute u odredbi pod (c) u stavku 1. ili u slučaju kad su identitet i adresa nosioca prava prevođenja nepoznati, od dana slanja kopija molbe spomenutih u odredbi pod (d) u stavku 1. radi dobivanja dozvole.

(b) Dozvola se neće dati ako je prijevod objavio nosilac prava prevođenja ili netko s njegovim odobrenjem, za vrijeme spomenutog roka od šest ili od devet mjeseci.

3. Svaka dozvola koja se daje na temelju ovoga člana moći će se iskoristiti samo za školsku ili sveučilišnu upotrebu ili za istraživanja.

4. (a) Dozvola se ne može protegnuti na izvoz primjerka i vrijedit će samo za izdanje u okviru teritorija one države ugovornice gdje je ta dozvola tražena.

(b) Svaki primjerak objavljen u skladu s takvom dozvolom morat će sadržati naznaku na odgovarajućem jeziku u kojoj će se točno reći da se primjerak može raspačavati samo u državi ugovornici koja je dala dozvolu; ako djelo nosi naznaku spomenutu u stavku 1. člana III, primjerci tako objavljeni morat će nositi istu naznaku.

(c) Zabrana izvoza predviđena u odredbi pod (a) ne primjenjuje se ako neka vladina ili druga javna ustanova države koja je, u skladu s ovim

članom, dala dozvolu da se prevede djelo na drugi jezik, izuzevši engleskog, španjolskog ili francuskog, pošalje primjerke prijevoda, izvršenog na temelju te dozvole, nekoj drugoj zemlji, s tim da:

- (i) osobe kojima se šalju budu državljani one države ugovornice koja je dala dozvolu ili organizacija koje grupiraju takve državljane;
- (ii) da primjerci budu upotrijebljeni samo za potrebe škola, sveučilišta ili istraživanja;
- (iii) slanje primjeraka i njihovo kasnije razdavanje osobama kojima su namijenjeni budu lišeni svakog lukrativnog obilježja;
- (iv) sporazum koji će biti priopćen Generalnom direktoru od bilo koje od vlada koje su ga zaključile, posreduje između zemlje kojoj su primjerci upućeni i države ugovornice da bi se omogućilo primanje i razdavanje ili jedna od tih dviju radnja.

5. Donijet će se odgovarajuće odredbe na nacionalnom planu da bi:

(a) dozvola dopuštala pravičnu naknadu, sukladnu skali autorskih naknada koje se redovito isplaćuju u slučaju dozvola koje se slobodno ugovaraju među zainteresiranim u objema zemljama na koje se ovo odnosi;

(b) naknada bila plaćena i dostavljena. Ako postoji nacionalni propis o devizama, nadležni organ uložiti će sve napore, pribjegavajući međunarodnim mehanizmima, da bi osigurao dostavu naknade u međunarodno konvertibilnoj valuti ili u njezinom ekvivalentu.

6. Svaka dozvola što ju je neka država ugovornica dala na temelju ovoga člana prestat će postojati ako je prijevod djela na isti jezik koji u biti ima isti sadržaj kao izdanje za koje je dano odobrenje - objavio u spomenutoj državi nosilac prava prevođenja ili netko s njegovim odobrenjem, po cijeni koja se može usporediti s

cijenom uobičajenom u toj istoj državi za slična djela. Primjerci već proizvedeni prije isteka dozvole moći će se i na dalje puštati u promet dok ne budu iscrpeni.

7. Što se tiče djela koja su sastavljena poglavito od ilustracije, dozvola za prijevod teksta i za reproduciranje ilustracija može se dati jedino ako su također ispunjeni uvjeti iz člana V-querter.

8. (a) Odobrenje za prijevod nekog djela zaštićenog ovom konvencijom, objavljenog u obliku knjige ili u sličnim oblicima reproduciranja, može se dati i radio-difuznoj ustanovi koja ima svoje sjedište na teritoriju države ugovornice na koju se primjenjuje stavak 1. člana V-bis, na molbu koju spomenuta ustanova podnosi u toj državi, a uz ove uvjete:

- (i) prijevod se mora napraviti od primjerka proizvedenog i stečenog u skladu sa zakonima zemlje ugovornice;
- (ii) prijevod se može upotrijebiti samo u emisijama namijenjenim isključivo nastavi ili širenju informacija znanstvenog karaktera namijenjenima stručnjacima jednog određenog poziva;
- (iii) prijevod mora upotrijebiti, isključivo u svrhe nabrojene u odredbi pod (ii), radio-difuzija legalno ustanovljena za korisnike na teritoriju države ugovornice, razumijevajući tu sredstva putem zvučnih ili vizualnih snimaka ostvarenih na dopušten način i isključivo za tu radio--difuziju;
- (iv) zvučni ili vizualni snimci prijevoda mogu biti predmetom razmjene samo između radio-difuznih ustanova koje imaju svoje društveno sjedište na teritoriju države ugovornice koja je dala takvu dozvolu;
- (v) sva korištenja prijevoda moraju biti lišena svakog lukrativnog obilježja.

(b) Uz uvjete da se poštuju sva mjerila i svi uvjeti nabrojani u odredbi pod (a), dozvola se može isto tako dati radio-difuznoj ustanovi da prevede svaki tekst unesen ili uklopljen u akustično-vizualna fiksiranja izrađena i objavljena u jednom jedinom cilju da se koriste za upotrebu u školi i na sveučilištu.

(c) S iznimkom odredaba pod (a) i (b), ostale odredbe ovoga člana primjenjuju se na davanje i korištenje takve dozvole.

9. S iznimkom odredbe ovoga člana, svaka dozvola dana na temelju njega ravnat će se prema odredbama člana V. i nastavit će se ravnati prema odredbama člana V. i odredbama ovoga člana, čak i nakon razdoblja od sedam godina navedenog u stavku 2. člana V. Međutim, nakon isteka tog razdoblja nosilac dozvole moći će tražiti da se ona zamijeni dozvolom koja se ravna isključivo prema članu V.

Član V-querter

1. Svaka država ugovornica na koju se primjenjuje stavak 1. člana V-bis može usvojiti slijedeće odredbe:

- (a) ako, nakon isteka
 - (i) razdoblja utvrđenog u odredbi pod (c) računano od prve objave određenog izdanja književnog, znanstvenog ili umjetničkog djela navedenog u stavku 3.
 - (ii) svakog duljeg razdoblja utvrđenog nacionalnim zakonodavstvom države, primjerci tog izdanja nisu pušteni u promet u toj državi da bi se odgovorilo potrebama, bilo široke javnosti, bilo školske i sveučilišne nastave, po cijeni koja se može usporediti s cijenom koja je uobičajena u spomenutoj državi za slična djela, od nosioca prava reproduciranja ili s njegovim odobrenjem, svaki državljanin te države moći će dobiti od nadležnog organa neisključivu odnosno ograničenu dozvolu da objavi to izdanje po toj cijeni ili po nižoj cijeni, da bi se odgovorilo potrebama školske i sveučilišne nastave. Dozvola će se moći dati samo ako molitelj u skladu s propisima na snazi u dotičnoj državi, dokaže daje od nosioca prava tražio odobrenje da objavi to djelo, i, pošto je učinio što mu je bila dužnost učiniti, nije mogao doći do nosioca autorskog prava ili dobiti njegovo odobrenje. U isto vrijeme kad podnosi tu molbu, molitelj mora o tome izvijestiti, bilo Međunarodni centar za informacije o autorskom pravu osnovan od Organizacije ujedinjenih naroda za prosvjetu, znanost i kulturu bilo svaki nacionalni ili regionalni centar za informacije

spomenut u odredbi pod (d).

(b) Dozvola će se moći također dati uz iste uvjete, ako za vrijeme šestomjesečnog razdoblja odobreni primjerci izdanja o kojem je riječ nisu više pušteni u prodaju u dotičnoj državi, da bi se odgovorilo bilo potrebama široke javnosti, bilo školske i sveučilišne nastave, po cijeni koja se može usporediti s cijenom uobičajenom u toj državi za slična djela.

(c) Razdoblje na koje se odnosi odredba pod (a) razumijeva rok od pet godina. Međutim,

- (i) za djela egzaktnih i prirodnih znanosti i tehnologije, to razdoblje iznosit će tri godine;
- (ii) za djela s područja mašte, kao što su romani, pjesnička, dramska i glazbena djela te za knjige o umjetnosti, to razdoblje bit će sedam godina,

(d) Ako molitelj nije mogao doći do nosioca prava reproduciranja, on treba uputiti avionskom poštom - preporučeno kopije svoje molbe izdavaču čije se ime nalazi na djelu i svakom nacionalnom ili regionalnom centru za informacije koji je kao takav označen u priopćenju što ga je deponirala kod Generalnog direktora država u kojoj se pretpostavlja da izdavač obavlja najveći dio svojih profesionalnih djelatnosti. U pomanjkanju sličnog priopćenja, uputit će ijednu kopiju Međunarodnom centru za informacije o autorskom pravu što gaje osnovala Organizacija ujedinjenih naroda za prosvjetu, znanost i kulturu. Dozvola se neće moći dati prije isteka tromjesečnog roka, računajući od slanja kopija molbe.

(e) U slučaju da se može dobiti nakon isteka razdoblja od tri godine, dozvola će se moći dati po pravu iz ovoga člana:

- (i) samo nakon isteka roka od šest mjeseci, računajući od traženja odobrenja spomenutog u odredbi pod (a), ili u slučaju da su identitet i adresa nosioca prava reproduciranja nepoznati, od dana slanja kopija molbe spomenutih u odredbi pod (d) radi dobivanja dozvole;
- (ii) samo ako za vrijeme tog roka nije bilo puštanja u promet primjeraka izdanja uz uvjete predviđene u odredbi pod (a).

(f) Ime autora i naslov određenog izdanja djela moraju biti otiskani na svim primjercima objavljenog reproduciranja. Dozvola se ne smije protegnuti i na izvoz primjeraka, a vrijedit će samo za izdanja u okviru teritorija države ugovornice gdje je ta dozvola tražena. Korisnik dozvole ne može je ustupiti drugim osobama.

(g) Nacionalno zakonodavstvo donijet će odgovarajuće mjere radi osiguranja točnog reproduciranja izdanja o kojem je riječ.

(h) Dozvola radi reproduciranja i objave prijevoda nekog djela neće se dati u smislu ovoga člana u niže navedenim slučajevima:

- (i) ako prijevod o kojem je riječ nije objavio nosilac autorskog prava ili netko s njegovim odobrenjem;
- (ii) ako prijevod nije na jeziku opće upotrebe u državi koja je ovlaštena da izdaje dozvolu.

2. Odredbe što slijede primjenjuju se na iznimke predviđene u stavku 1. ovog člana:

(a) Svaki primjerak objavljen u skladu s dozvolom danom u smislu ovoga člana mora sadržati naznaku na odgovarajućem jeziku kojom se točno određuje da će se primjerak raspačavati samo u državi ugovornici na koju se primjenjuje spomenuta dozvola; ako djelo nosi naznaku spomenutu u stavku 1. člana III, tako objavljeni primjerci morat će nositi istu naznaku;

(b) Na nacionalnom planu bit će doneseni odgovarajući propisi da bi:

- (i) dozvola omogućila pravičnu naknadu, skladnu skali autorskih naknada koje se redovito plaćaju u slučaju slobodno ugovorenih dozvola između zainteresiranih u objema zemljama na koje se to odnosi;
- (ii) naknada bila plaćena i dostavljena. Ako postoji nacionalni propis o devizama, nadležni organ će

uložiti sve napore, pribjegavajući međunarodnim mehanizmima, da bi osigurao dostavljanje naknade u međunarodno konvertibilnoj valuti ili u njezinom ekvivalentu.

(c) Kad god se primjerci izdanja jednog djela puste u prodaju u državi ugovornici da bi se odgovorilo potrebama, bilo široke javnosti, bilo školske i sveučilišne nastave, od nosioca prava reproduciranja ili s njegovim odobrenjem, po cijeni koja se može usporediti s cijenom uobičajenom u toj državi za slična djela - svaka dozvola dana na osnovi ovoga

člana prestat će vrijediti ako je to izdanje na istom jeziku kao izdanje objavljeno na temelju dozvole i ako je njegov sadržaj u biti isti. Primjerci proizvedeni prije isteka dozvole moći će se i nadalje puštati u promet, sve dok ne budu iscrpeni.

(d) Dozvola se ne može dati kad je autor povukao iz prometa sve primjerke jednog izdanja.

3. (a) S iznimkom odredaba stavka (b), književna, znanstvena ili umjetnička djela na koja se primjenjuje ovaj član ograničena su na djela objavljena u obliku tiskanog izdanja ili u drugom sličnom obliku reproduciranja.

(b) Ovaj član se također primjenjuje na akustično-vizualno reproduciranje dopuštenih akustično-vizualnih fiksiranja, ako sačinjavaju ili u sebe uklapaju zaštićena djela pa i na prijevod teksta što ih prati na jeziku opće upotrebe u državi koja je ovlaštena da izdaje dozvolu, razumijevajući da su akustično-vizualna fiksiranja o kojima je riječ zamišljena i objavljena samo radi školske i sveučilišne upotrebe.

Član VI.

Pod "objavljivanjem", u smislu ove konvencije, treba razumjeti reproduciranje u materijalnom obliku i stavljanje na raspolaganje javnosti primjeraka djela, pružajući joj mogućnost da ga čita ili upozna vizualnim putem.

Član VII.

Ova konvencija se ne primjenjuje na djela ili prava na ta djela koja bi, od njezina stupanja na snagu u državi ugovornici u kojoj se zaštita traži, definitivno se prestala štiti u toj državi ili u njoj nisu bila nikad ni zaštićena.

Član VIII.

1. Ova konvencija, koja će nositi datum od 24. srpnja 1971, bit će deponirana kod Generalnog direktora i ostat će otvorena za potpis svim državama članicama Konvencije od 1952. za vrijeme od 120 dana, računajući od njezina datuma. Ona će se podnijeti na ratifikaciju ili usvajanje državama potpisnicima.

2. Svaka država koja ne bude potpisala ovu konvenciju moći će joj pristupiti.

3. Ratifikacija, usvajanje ili pristupanje izvršit će se deponiranjem instrumenata u tu svrhu kod Generalnog direktora.

Član IX.

1. Ova konvencija stupit će na snagu tri mjeseca nakon deponiranja dvanaest instrumenata ratifikacije, usvajanja ili pristupanja.

2. U skladu s time, ova konvencija će stupiti na snagu za svaku državu tri mjeseca nakon deponiranja instrumenata ratifikacije, usvajanja ili pristupanja specijalno za tu državu.

3. Pristupanje ovoj konvenciji države nečlanice Konvencije od 1952. godine znači pristupanje i toj Konvenciji; međutim, ako je njezin instrument o pristupanju deponiran prije stupanja na snagu ove konvencije, ta država će morati podčiniti svoje pristupanje Konvenciji od 1952. godine stupanju na snagu ove konvencije. Nakon stupanja na snagu ove konvencije, nijedna država neće moći pristupiti isključivo Konvenciji od 1952. godine.

4. Odnosi između zemalja- članica ove konvencije i država koje su članice samo Konvencije od 1952. godine uređuju se Konvencijom od 1952. godine. Međutim, svaka država-članica samo Konvencije od 1952. godine moći će izjaviti putem priopćenja deponiranog kod Generalnog direktora da dopušta primjenu Konvencije od 1971. godine na djela svojih državljana ili na djela objavljena prvi put na njezinu teritoriju od strane svake države članice ove konvencije.

Član X.

1. Svaka država ugovornica obvezuje se da, u skladu s propisima svoga Ustava, donese potrebne mjere radi osiguranja primjene ove konvencije.

2. Podrazumijeva se da od datuma kada stupi na snagu ova konvencija za neku državu, ta država mora biti u mogućnosti da, prema svojem nacionalnom zakonodavstvu, primjenjuje odredbe ove konvencije.

Član XI.

1. Osniva se Međuvladin komitet koji ima slijedeće nadležnosti:

(a) da proučava probleme što se odnose na primjenu i djelovanje Svjetske (univerzalne) konvencije;

(b) da priprema povremene revizije ove konvencije;

(c) da proučava svaki drugi problem koji se odnosi na međunarodnu zaštitu autorskog prava, u suradnji s raznim međunarodnim zainteresiranim ustanovama, osobito s Organizacijom ujedinjenih naroda za prosvjetu, znanost i kulturu. Međunarodnom unijom za zaštitu književnih i umjetničkih djela i Organizacijom američkih država;

(d) da obavještava države-članice Svjetske (univerzalne) konvencije o svom radu.

2. Komitet čine predstavnici 18 država ugovornica —članica ove konvencije ili samo Konvencije od 1952. godine.

3. Komitet se imenuje vodeći računa o pravilnoj ravnoteži između nacionalnih interesa na bazi geografskog položaja stanovništva, o jezicima i stupnju razvitka.

4. Generalni direktor Organizacije ujedinjenih naroda za prosvjetu, znanost i kulturu. Generalni direktor Svjetske organizacije za intelektualno vlasništvo i Generalni sekretar Organizacije američkih država, ili njihovi predstavnici, mogu prisustvovati sjednicama Komiteta sa savjetodavnim glasom.

Član XII.

Međuvladin komitet sazivat će konferencije za reviziju kad god to bude izgledalo nužno, ili ako sazivanje zatraži najmanje deset država-članica ove konvencije.

Član XIII.

1. Svaka država ugovornica može u trenutku deponiranja instrumenta ratifikacije, usvajanja ili pristupanja, ili kasnije, izjaviti putem priopćenja upućenog Generalnom direktoru, da se ova konvencija može primjenjivati na cijelu ili na dio zemlje ili teritorija vanjske odnose kojih ona osigurava; Konvencija će se primjenjivati na zemlje ili teritorije označene u priopćenju, računajući od isteka tromjesečnog roka predviđenog u članu IX. U pomanjkanju takvog priopćenja, ova konvencija se neće primjenjivati na dotične zemlje ili teritorije.

2. Međutim, ovaj član se ne bi mogao ni u kojem slučaju tumačiti tako kao da nameće od strane bilo koje države ugovornice prešutno priznanje ili usvajanje faktičkog stanja svakog teritorija na koji se može primijeniti ova konvencija od strane neke druge države ugovornice na temelju ovoga člana.

Član XIV.

1. Svaka država ugovornica imat će pravo otkazati ovu konvenciju u svoje vlastito ime ili u ime cijele ili jednog dijela zemlje ili teritorija na koje bi se odnosilo priopćenje predviđeno u članu XIII. Otkaz će se dati putem priopćenja upućenog Generalnom direktoru. Taj otkaz će se odnositi i na Konvenciju od 1952. godine.

2. Taj će otkaz djelovati samo u pogledu države ili zemlje ili teritorija u čije ime bude dan i samo dvanaest mjeseci nakon datuma kada bude primljeno priopćenje.

Član XV.

Svaki spor između dviju ili više država ugovornica u pogledu tumačenja ili primjene ove konvencije koji ne bude riješen putem pregovora iznijet će se pred Međunarodni sud pravde da ga on raspravi, ako države u sporu ne pristupe nekom drugom načinu rješavanja.

Član XVI.

1. Ova konvencija bit će sastavljena na francuskom, engleskom i španjolskom jeziku. Sva tri teksta bit će potpisana i podjednako pravovaljana.

2. Generalni direktor će, nakon savjetovanja sa zainteresiranim vladama, sastaviti službene tekstove ove konvencije na njemačkom, arapskom, talijanskom i portugalskom jeziku.

3. Svaka država ugovornica ili skupina država ugovornica moći će, preko generalnog direktora i u sporazumu s njim, sastaviti i druge tekstove na jeziku po svom izboru.

4. Svi ti tekstovi bit će priključeni potpisanom tekstu ove konvencije.

Član XVII.

1. Ova konvencija ni u čemu ne povređuje propise Bernske konvencije za zaštitu književnih i umjetničkih djela ni pripadnost Uniji stvorenoj Bernskom konvencijom.

2. Radi primjene prethodnog stavka, ovom članu dodana je deklaracija. Ta deklaracija čini sastavni dio ove konvencije za države vezane Bernskom konvencijom do 1. siječnja 1951. ili koje joj budu naknadno pristupile. Potpis ove konvencije stavljen od strane gore spomenutih država vrijedi i za deklaraciju; svaka ratifikacija ili usvajanje ove konvencije, svako pristupanje istoj od strane tih država povlači također ratifikaciju, usvajanje ili pristupanje deklaraciji.

Član XVIII.

Ova konvencija ne ukida višestrane ili dvostrane ugovore ili sporazume o autorskom pravu koji su ili mogu biti na snazi između dviju ili više američkih država, ali isključivo između njih. U slučaju nesuglasnosti između odredaba jednoga od tih ugovora ili jednoga od tih sporazuma na snazi, s jedne strane, i odredaba ove konvencije, s druge strane, bilo iz-

među odredaba ove konvencije i odredaba svakog novog ugovora ili svakog novog sporazuma koji bi bio sklopljen između dviju ili više američkih republika nakon stupanja na snagu ove konvencije, ugovor ili sporazum koji je najskorije zaključen imaće prednost među strankama. Ne oštećuju se stečena prava na djelo stečena ugovorima ili sporazumima koji su na snazi u bilo kojoj državi ugovornici prije stupanja na snagu ove konvencije u toj državi.

Član XIX.

Ova konvencija ne ukida višestrane i dvostrane ugovore ili sporazume o autorskom pravu koji su na snazi između dviju ili više država ugovornica. U slučaju nesuglasnosti između odredaba jednog od tih ugovora ili sporazuma i odredaba ove konvencije, imaće prednost odredbe Konvencije. Neće biti povrijeđena stečena prava na neko djelo ugovorima ili sporazumima koji su na snazi u jednoj državi ugovornici prije stupanja na snagu ove konvencije u toj državi. Ovaj član ni u čemu ne ukida odredbe čl. XVII. i XVIII.

Član XX.

Nije dopuštena nikakva rezerva na ovu konvenciju.

Član XXI.

1. Generalni direktor dostavit će uredno ovjerovljene prijepise ove konvencije zainteresiranim državama te Generalnom sekretaru Ujedinjenih naroda radi registriranja koje će se izvršiti njegovom brigom.

2. Osim toga, on će izvijestiti sve zainteresirane države o deponiranju instrumenata ratifikacije, usvajanja ili pristupanja, o danu stupanja na snagu ove konvencije, o priopćenjima u njoj predviđenima i o otkazima iz člana XIV.

Dodatna deklaracija koja se odnosi na član XVII.

Države-članice Međunarodne unije za zaštitu književnih i umjetničkih djela (u daljnjem tekstu "Bernska unija"), potpisnice ove konvencije.

želeći da učvrste svoje međunarodne odnose na temelju spomenute Unije i da izbjegnu svaki sukob koji bi mogao nastati iz koegzistencije Bernske i Svjetske (univerzalne) konvencije o autorskom pravu,

priznajući privremenu potrebu stanovitih država da prilagode svoj stupanj zaštite autorskog prava stupnju svog kulturnog, socijalnog i ekonomskog razvitka.

zajedničkim sporazumom, prihvatili su odredbe slijedeće deklaracije:

(a) s iznimkom odredaba stavka (b), djela koja, u smislu Bernske konvencije, imaju kao zemlju podrijetla zemlju koja je nakon 1. siječnja 1951. napustila Bernsku uniju neće biti zaštićena Svjetskom (univerzalnom) konvencijom o autorskom pravu u zemljama Bernske unije;

(b) u slučaju da se jedna država ugovornica smatra zemljom u razvoju, u skladu s ustanovljenom praksom Generalne skupštine Ujedinjenih naroda, i daje, u trenutku svoga povlačenja iz Bernske unije, deponirala kod Generalnog direktora Organizacije ujedinjenih naroda za prosvjetu, znanost i kulturu priopćenje u

smislu kojeg izjavljuje da se smatra zemljom u razvoju, odredbe stavka (a) neće se primjenjivati sve dok se ta država, u skladu s odredbama člana V-bis, bude mogla koristiti iznimkama predviđenim ovom konvencijom;

(c) Svjetska (univerzalna) konvencija o autorskom pravu neće se primjenjivati na odnose između zemalja vezanih Bernskom konvencijom, u pogledu zaštite djela koja, u smislu Bernske konvencije, imaju kao zemlju podrijetla jednu od zemalja Bernske unije.

Rezolucija koja se odnosi na član XI.

Konferencija za reviziju Svjetske (univerzalne) konvencije o autorskom pravu,

nakon stoje razmotrila pitanja koja se odnose na Međuvladin komitet predviđen u članu XI. ove konvencije, kojoj se dodaje ova rezolucija,

odlučila je slijedeće:

1. Komitet će u početku sačinjavati predstavnici dvanaest država članica Međunarodnog komiteta osnovanog u smislu člana XI. Konvencije od 1952. godine i dodatne rezolucije, a osim toga predstavnici ovih država: Alžira, Australije, Japana, Meksika, Senegala i Jugoslavije.

2. Države koje nisu članice Konvencije od 1952. godine i koje ne budu pristupile ovoj konvenciji prije prve redovite sjednice Komiteta koja će se održati nakon stupanja na snagu ove konvencije bit će zamijenjene drugim državama što će ih imenovati Komitet na svojoj prvoj redovitoj sjednici, u skladu s odredbama st. 2. i 3. člana XI.

3. Od stupanja na snagu ove Konvencije, Komitet predviđen u stavku 1. smatrat će se konstituiranim u skladu s članom XI. ove konvencije.

4. Komitet će održati prvu sjednicu u roku od jedne godine, računajući od stupanja na snagu ove konvencije.

5. Komitet bira predsjednika i dva potpredsjednika. On donosi svoj poslovnik inspirirajući se slijedećim načelima:

(a) redovito trajanje predstavničkog mandata bit će šest godina, a trećina predstavnika obnavljat će se svake dvije godine, podrazumijevajući, međutim, da će trećina prvih mandata isteći koncem druge redovite sjednice Komiteta koja će se održati nakon stupanja na snagu ove konvencije, druga trećina koncem njegove treće redovite sjednice, a preostala trećina koncem njegove četvrte redovite sjednice;

(b) odredbe o postupku po kojem će se Komitet brinuti o popunjavanju praznih mjesta, o redoslijedu isteka mandata, o pravu na reizbornost i o izbornim procedurama morat će se poštivati da bi se održala ravnoteža između potrebe za neprekidnošću u sastavu i potrebe za rotacijom u predstavljanju, te s obzirom na odredbu stavka 3. člana XI.

Izražava se želja da organizacija Ujedinjenih naroda za prosvjetu, znanost i kulturu osigura sekretarijat Komiteta.

U potvrdu navedenoga su potpisani, nakon što su deponirali svoje punomoći, potpisali ovu konvenciju.

Sastavljeno u Parizu, dvadeset četvrtog srpnja 1971. godine, u jednom jedinom primjerku.

Dodatni protokol I

Svjetskoj (univerzalnoj) konvenciji o autorskom pravu izmijenjenoj

u Parizu 24. srpnja 1971. koji se odnosi na zaštitu djela osoba bez

državljanstva i izbjeglica

Države članice Svjetske (univerzalne) konvencije o autorskom pravu izmijenjene u Parizu 24. srpnja 1971. (u daljnjem tekstu "Konvencija od 1971") i ovog protokola,

postigle su sporazum o slijedećim odredbama:

1. Osobe bez državljanstva i izbjeglice koji imaju svoj uobičajeni boravak u jednoj državi ugovornici izjednačeni su, radi primjene Konvencije od 1971, s državljanima te države.

2. (a) Ovaj protokol će biti potpisan i podnesen na ratifikaciju ili na usvajanje državama potpisnicama, i njemu će se moći pristupiti prema odredbama člana VIII. Konvencije od 1971.

(b) Ovaj protokol stupit će na snagu za svaku državu od dana deponiranja instrumenta ratifikacije, usvajanja ili pristupanja koji se na njega odnose, uz uvjet da ta država već bude članica Konvencije od 1971.

(c) Na dan stupanja na snagu ovog protokola za jednu državu koja nije članica Dodatnog protokola i Konvenciji od 1952. ovaj posljednji će se smatrati daje stupio na snagu za tu državu.

U potvrdu navedenoga su potpisnici, uredno ovlašteni, potpisali ovaj Protokol.

Sastavljeno u Parizu, dvadeset i četvrtog srpnja 1971. godine, na francuskom, engleskom i španjolskom jeziku, u tri vjerodostojna teksta, u jednom jedinom primjerku koji će se deponirati kod Generalnog direktora Organizacije ujedinjenih naroda za prosvjetu, znanost i kulturu, koji će dostaviti njegovu propisno ovjerovljenu kopiju državama potpisnicama, te Generalnom sekretaru Ujedinjenih naroda radi registracije koja će se obaviti njegovom brigom.

Dodatni protokol 2

Svjetskoj (univerzalnoj) konvenciji o autorskom pravu izmijenjenoj

24. srpnja 1971. u Parizu, koji se odnosi na primjenu konvencije

na stanovita djela međunarodnih organizacija

Države članice Svjetske (univerzalne) konvencije o autorskom pravu izmijenjene u Parizu 24. srpnja 1971. (u daljnjem tekstu "Konvencija od 1971") i ovog protokola,

postigle su sporazum o slijedećim odredbama:

1. (a) Zaštita predviđena u stavku 1. člana II. Konvencije od 1971. primjenjuje se na djela objavljena prvi put od strane Organizacije ujedinjenih naroda, specijaliziranih ustanova vezanih za Ujedinjene narode ili od strane Organizacije američkih država;

(b) isto tako, zaštita predviđena u stavku 2. člana II. Konvencije od 1971. primjenjuje se na spomenute organizacije ili ustanove.

2. (a) Ovaj protokol bit će potpisan i podnesen na ratifikaciju ili usvajanje državama potpisnicama, i njemu će se moći pristupiti u skladu s odredbama člana VIII. Konvencije od 1971.

(b) Ovaj protokol će stupiti na snagu za svaku državu od dana deponiranja instrumenta ratifikacije, usvajanja ili pristupanja koji se na njega odnose, uz uvjet daje ta država već članica Konvencije od 1971.

U potvrdu navedenoga su potpisani, uredno ovlašteni, potpisali ovaj protokol.

Sastavljeno u Parizu, dvadeset i četvrtog srpnja, 1971. na francuskom, engleskom i španjolskom jeziku, u tri vjerodostojna teksta, u jednom jedinom primjerku koji će se deponirati kod Generalnog direktora Organizacije ujedinjenih naroda za prosvjetu, znanost i kulturu, koji će dostaviti njegovu propisno ovjerovljenu kopiju državama potpisnicama, te Generalnom sekretaru Ujedinjenih naroda radi registracije koja će se obaviti njegovom brigom.